

ninger fra det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) i Lørdags. Denne Ejendomskyld medfører jo, at der med Hensyn til Ejendom kommer en Værdibeskatning af fast Ejendom, selvfølgelig ikke en Formuebeskatning, men en Værdibeskatning af fast Ejendom, og han har meget rigtig fremhævet ogsaa de gode Sider ved dette. Denne Ejendomskyld paalægges endvidere i Virkeligheden efter meget sunde Principper — selv om de paa enkelte Punkter kunne ændres — og ingenlunde udviklede Principper. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) udtalte naturligvis herom, at det var det mest knudrede, udviklede, smaalige og omstøvsfulde System, der nogen Sinde er set paa den danske Rigsdag. Det er mærkeligt saa hurtigt det ærede Medlem ved at læse Landstingets Forslag har glemt sine egne. Men foreløbig vil jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal om Beskatning af fast Ejendom minde om, at ogsaa den ærede 10de Landstingsmand (H. N. Hansen) har fremsat den Tanke at gaa til en Ophævelse af Land- og Ligningsskatten og en Nedsættelse af Gammelskatten f. Eks. til det halve. Derved vilde man komme til en Beskatning af Jord, som bliver omtrent det samme som eller dog kun lidt lavere, end, hvad der her er foreslaaet fra Landstingets Side, nemlig ca. 1 Kr. mindre pr. Td. Hartkorn, men ikke i Forbindelse med det gode, som Landstingsforslaget indeholder, nemlig, at denne Skat bliver flydende, varierende med Værdien. Det ærede Medlem udtalte, at alle eller saa godt som alle i By og paa Land helst ville have Kommissionens Forslag. Det er ogsaa en dristig Paastand; jo bestemtere det ærede Medlem siger den Slags Ting, desto mere synes der at være Uglar i Mosen. Nu er det jo for det første et Spørgsmaal: Hvad er Kommissionens Forslag? Det ærede Medlem har mange Tilhængere omkring paa Landet. Det er kun ganske naturligt. Dog, selv om dette Forslag medfører en stor Fordel for uhyre mange ude paa Landet, vil jeg dog antage, at man ikke *derved* skaber sig nogen stor Hær paa Landet. Jeg vil nemlig antage, at, naar denne Sag kommer til at foreligge, vil der fra Landbrugets Side komme til at lyde lignende fornuftige og besindige Ord, som lode

her angaaende Beskatning paa Jord, og som bleve udtalte i Lørdags fra en æret Partifælle af det ærede Medlem. Hvor naturligt det end er at følge dem, som ville give os økonomiske Goder, tror jeg alligevel, at Befolkningen i det store og hele ikke gaar med til at lade sin Stilling til en Sag afhænge deraf, og man vilde ogsaa derved give de Røster for stærkt Medhold, som hævde, at nu er man ikke blot inde paa en Interessepolitik, men endogsaa paa en Madposepolitik. Jeg tror, det vil lige saa lidt have Held med sig eller betyde noget, som naar man i enkelte store københavnske Blade opgør, hvad Folk med forskellige Indtægter ville vinde og tabe paa de forskellige Forslag, og vil spekulere politisk deri. Jeg tror ikke, at man derved kan opnaa noget væsentligt; navnlig da man dog der befinder sig paa gyngende Grund, hvad der især vil være Tilfældet, naar saadanne Opgørelser foretages paa et Tidspunkt, da man ikke ved Besked om det, man gør, blandt andet ikke ved Besked om den skattefrie Indtægt; og saaledes var det jo for nylig.

Jeg antager ogsaa det ærede Medlem for Køge vil tage sine Udtalelser fra forleden Dag tilbage, da han sagde, at man nu havde erfaret af Landstingets Flertals Ordfører, at Landstinget havde sin Skatteplan fuldt færdig allerede ved Begyndelsen af denne Samling, og det ærede Medlem tilføjede, at uagtet Landstingets Flertal *altsaa* havde sin Skatteplan fuldt færdig; saa osv. Thi dette er jo, for at bruge et af det ærede Medlems egne Udtryk, noget af det urigtigste, der nogen Sinde er sagt paa den danske Rigsdag. Jeg har jo nok for en Uges Tid siden set, at et Par større københavnske Blade har nævnet dette og derpaa have brygget en Suppe, men de paagældende Køgemestre have ikke passet paa, at det, som Suppen var brygget paa, ikke var gode Ingredienser, thi det er en Selvfølge og en ganske uomtvistelig Kendsgerning, at det er Regeringens Forslag, som have været Udgangspunktet for Planen i Landstingets Forslag, og ingen i Højre, hverken i Landstinget eller i Folketinget undtagen den paagældende Landstingsmand selv, har kendt noget som helst til denne Plan, førend Landstingets Udvalg om Skattelovene var nedsat og første Behandling i dette Udvalg havde fundet Sted. Men for øvrigt er der jo en meget stor Forskel paa en Plan og et Forslag, og det er ganske sikkert og uomstødeligt, at Landstinget saaledes ikke kan have været de tre Maaneder; det ærede Medlem nævnte, om